

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Рекла́мні́ Адміністра́ція
"Svoboda"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНСого́ (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 152. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 10-го СЕРПНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, AUGUST 10, 1984 No. 152. VOL. XCI.

Етнічні групи підтримують Конгресову комісію для дослідження голоду в Україні

Чикаго. — Джеррі Г. Бідермен, президент Американсько-Жидівського Комітету, відіслав в Чикаго, звернувшись окремим листом до сенатора Чарльза Персі, голови Комісії закордонних зв'язків, з проханням „доложити всіх старань, щоб закон ч. 2456 перейшов”. Цим законом мала б бути створена окрема комісія для розгляду причин і наслідків Великого голоду в Україні.

У своєму листі Дж. Бідермен підкреслює як важливе з'ясування причин серед різних етнічних груп їхніх переживань і трагедій і що таким з'ясуванням можна лише допомогти та створити почуття солідарності у боротьбі за справедливість для всіх.

Наголошуючи на важливості створення окремої комісії для розгляду Великого голоду в Україні, Дж. Бідермен пише, що „тільки коли

світ зрозуміє таку кривду і образ людськості, можна сподіватися, що такі трагедії не повторяться в майбутньому”.

Подібного листа до сен. Ч. Персі вислала Конні Сіс, яка є головою Дорадчої комісії етнічності в шкільництві у стейті Іллінойс, в якій співпрацюють різні етнічні групи, між ними членом її є також Український Народний Союз.

У листі К. Сіс підкреслює, що комісія „почуває ся до обов'язку прилучитися до американських українців, щоб прослідити і зрозуміти цю трагічну частину їхньої історії і тим самим запобігти тому, щоб такий голод ніколи не повторився”.

Обидві організації взяли публічно участь у відзначуванні 50-річчя Великого голоду в Україні у 1983 році у Вашингтоні.

„Лідан” і бандуристи з Ансамблем „Гомін Степів” виступлять на Союзівці

Дует „Лідан”.

Союзівка. — Вокально-гутористичний дует „Лідан” Ліда Рудник і Богдан Бучак — та бандуристи з Ансамблем „Гомін Степів” в особах Наталії Дмитрик і Лілі Опанасук, виступлять в кінці цього тижня на культурно-відпочинковій оселі Українського Народного Союзу України під час мистецької програми в суботу, 11-го серпня ц.р., о год. 8:30 вечора. Керівником програми, як завжди, буде конферансьє Союзівки Аня Дидик. Після мистецької програми відбудеться товариська забава з танцями під звуки оркестри „Союзівки”.

В неділю, 12-го серпня відбудеться у великій залі „Веселки” виставка мистецьких праць Слави Геруляк. Під

час тижня, від 13-18-го серпня свої мистецькі праці виставлятиме артист з Торонто Яків Креховецький. В цьому ж тижні Союзівка гостюватиме молодих професіоналістів, які матимуть свою задалегідь заплановану програму.

На наступний кінець тижня в суботу, 18-го серпня, у мистецькій програмі виступатиме танцювальна група при Осередку СУМА в Йонкерсі „Чайка”, співачка солістка сопрано Лариса Магун-Гурин при аккомпанюванні Марічки Сохан-Шморгай, а до заваги грати оркестра „Іскра”. В неділю, 19-го серпня, тут відбудеться концерт з нагоди Дня Союзівки, що його організує Округа СУА з Нью Йорку.

В АМЕРИЦІ

У НЬО ЙОРКУ ЖИВУТЬ СВОБІДНО ТИСЯЧІ чужинців, які приїхали тут нелегально, на фальшованих документах, або в інший спосіб. Вони свобідно можуть винаймати мешкання, відкривати банкові конти, посилати до школи дітей, діставати право їзди автомобілем та їм виплачують безробіття. Все це діється тому, що Уряд не має можливостей контролювати тих іммігрантів.

ДЕМОКРАТИЧНИЙ КАНДИДАТ на президента Волтер Мондейл викликає президента Рональда Регана на публічну дебату на тему дефіциту у федеральному бюджеті. Він має у понеділок, 6-го серпня, цілоденні наради із членами Палати Репрезентантів і Сенату для обговорювання бюджетових справ.

ВІЛЛІАМ В. МАСТО, який був стейтсменом сенатором в Нью Джерсі і поганим Юніон Сіті, розпочав свою в'язничну кару семи років, яку він одержав за перекупування та інші нелегальні грошові афінки. Перед його відходом до в'язниці його приятелі та ті, що його підтримували, влаштували велике прощання.

УІТ підготує конференцію М. Грушевського на 3'їзді Американської історичної асоціації

Нью Йорк (ПС УІТ). — Українське Історичне Товариство у співпраці з Асоціацією для дослідів національностей підготує наукову конференцію присвячену Михайлові Грушевському. Ця конференція відбудеться під час річної конференції Американської історичної асоціації в Чикаго, дня 28-го грудня ц.р.

Рамкова тема конференції: „Михайло Грушевський оцінка його історіографічного спадщини”.

Участь у конференції беруть такі науковці: проф. Любомир Винар з Кентського університету і голова УІТ — відкриття і впровадження до конференції; проф. Едвард Вайнот з Флоридського університету виголо- сить доповідь на тему: „Історична схема Михайла Грушевського і її вплив на східноєвропейську історіографію” і проф. Степан Горак з Східного Іллінойського університету говоритиме на тему: „Історія України—Руси М. Грушевського і союзна українська історіографія” і проф. Орест Субтельний з Йоркського університету виголо-

сить доповідь на тему: „Роль козаків в історії України в наслідок М. Грушевського”. Головним дискусійним є проф. Л. Винар. Наукову конференцію підготує проф. О. Субтельний, член УІТ.

Під час конференції Американської історичної асоціації відбудеться виставка публікацій УІТ, яке є афілійоване з американським історичним товариством.

Це є перша наукова конференція присвячена відзначенню 50-ліття смерті М. Грушевського на американському науково-історичному форумі. Як відомо, УІТ проголосило 1984 рік роком М. Грушевського і в зв'язку з цим організує і дає ініціативу до відбуття наукових конференцій, а також планує ряд важливих наукових публікацій в українській і англійській мовах присвячених основним українським історіографіям і батькові першої української держави в ХХ столітті. При УІТ створено „Видавничий Фонд М. Грушевського” для здійснення цих проєктів.

Відбувся пластовий вишкіл юнацьких впорядників

Клівленд, Огайо. (Х.Н.). — На пластовій оселі „Писаний Камінь” біля Клівленду відбувся вишкіл юнацьких впорядників — ВЮВ-84, який закінчився в суботу, 4-го серпня.

Командантом був ст.пл. Олександр Куріца (Побр), заступником-писарем ст.пл. Ляля Гафтович (Гр), а бунчужим ст.пл. Андрій Личиншин (Побр). Інструкторами були: пл.сен. Христия Навроцька, пл.сен. Ліда Ласовська і проф. Я. Ласовський.

Учасників було 20 зі станиць: Нью Йорк, Філадельфія, Баффало, Клівленд, Вашингтон, Ютика, Ньюарк, Рочестер, Олбані і Торонто. Зацікавлення і рівень учасників був непересічний. Можна сподіватися, що сповняться слова пл.сен. Михайла Ставникова, керівника виховної дії ГПБ, сказані на прощальній ватрі, що „учасники будуть мотти скористати зі здобутого знання, яким навантажили свої напелечники”.

Висококваліфікована була вишколу працювала з повною посватою. На закритті вишколу командант О. Куріца і голова виховного сектору КПС Х. Навроцька висловили сподівання збільшення кадрів виховників новими силами.

В НЬО ЙОРКУ ДВА ДНІ СТОЯЛИ ЧЕРГИ біля банків, де можна одержати позички на хати у висоті 10,98 відсотка. Позички давали на підставі того, хто перший зголоситься і тому люди зацікавлені в тому вичікували в черзі з лежачками, їною, книжками до читання, радіо тощо.

„СМОЛОСКИП” ІНФОРМУЄ ПРО ДИСКРИМІНАЦІЮ В СПОРТІ В СССР

Лос Анджелес (УІС, „Смо- лоскип”). — У четвер, 2-го серпня ц.р., у престижному американському пресклубі Лос Анджелес відбулася велика пресова конференція, на якій вперше оприлюднено довгу листівку 59-ти олімпійців СССР, які померли передчасно, в загальному обставинах і у молодому віці.

Пресову конференцію влаштував „Смооскип”. Нею керувала Мона Снілик з Лос Анджелесу і на ній виступали Андрій Сороковський, керівник Українського Олімпійського Інформаційного Бюро в Лос Анджелесі, і Андрій Каркоць, речник „Смооскипу” на XXIII Олімпіаді.

На пресконференції були заступлені п'ять телевізійних станцій, вісім радіостанцій і чисельні акредитовані журналісти зі ЗСА, СССР, Ізраїля, Німеччини, Франції, Голландії, Мехіко, Чехо-Словаччини, Болгарії, Угорщини, Румунії і з інших країн. Як стало згодом відомо на залі пресконференції були присутні також представники Міжнародного Олімпійського Комітету і його Медичної комісії, а також деяких крайових олімпійських комітетів. В пресконференції взяли участь радіо „Свобода” і „Вільна Європа” та „Голос Америки”.

Відкриваючи пресконференцію М. Снілик сказала: „Ми боремося проти політизації Олімпіади і втручання урядів у справи Ігор. Ми пропагуємо і підтримуємо олімпійські ідеали, включа-

но з якоїнайбільшою участю в Іграх. Ми переконані, що коли буде зупинено втручання союзу уряду (в Олімпійській Ігрищах), тоді Україна зможе стати членом олімпійської родини”.

А. Сороковський, молодий адвокат з Сан Франсіско, говорив про національну дискримінацію в спорті в СССР та про питання участі України в Олімпійських Ігрищах. На підставі графічного зображення таблиць та статистичних даних, він вказував на те, як росіяни експлуатують спортсменів різних національностей, порушуючи статут Міжнародного Олімпійського Комітету, не дозволяючи Україні і Білорусії, членам ООН, балтицьким народам і всім іншим республікам СССР заступати на Олімпіадах свою національність і свої народи. А. Сороковський говорив: „В переконанні, що національна дискримінація і колоніалізм не повинні мати місця в олімпійському русі, ми домагаємося, щоб МОК відкликав визнання Крайового Олімпійського Комітету СССР і вимагав від уряду СССР створення національних олімпійських комітетів всіх 15-ох республік СССР, а в тому й України. Ми глибоко переконані, що в час коли руйнуюча роль союзу уряду в Олімпійському русі буде найбільш перекона- ливою, ця пропозиція буде прийнята, як перший крок на шляху геть від пропасти”.

Найбільш драматичною частиною пресконференції було оприлюднення листи

ПЛЯНУВАЛИ ПЕРЕВОРОТ В ЮГОСЛАВІЇ

Београд, Югославія. — Пресове агентство Ройтерса, покликаючись на офіційні югославські джерела інформувало, що „ворожі до комуністичної системи чинники” у спілці з місцевими націоналістами і „реакційними колами на Заході”, плянували перевести переворот в Югославії і замість комуністичної встановити західного стилю демократичну систему.

Про це відкрито говориться у югославських партійних колах і на партійних зборищах. Речник компартії і член так званої президентської ради, яка являється фактичним керівником Югославії під теперішню пору, заявив кореспондентам, що змову, мовляв, розкрито і винуватик буде притягнуто до судової відповідальності. Відомо, що Заркович намагався всю вину за планований переворот, якщо такий взагалі був, зіпхати на „внутрішніх і зовнішніх ворогів Югославії”, які хотіли вилінувати від влади комуністів і завалити їхню систему, яка, на думку Зарковича, є найбільш відповідною для югославського народу.

Політичні коментатори і кореспонденти про тому відносять, що Заркович не скривався з термінологією і виразно говорив про „багатопартійну буржуазно-демократичну систему, перенесену противниками комунізму із Заходу”, яку ніби то вони хотіли встановити в Югославії.

Інші югославські офіційні і речники і засоби масової інформації натякають на те, що „контрреволюційні елементи робили тільки спробу, щоб встановити чи існує тепер добра атмосфера для їхньої брудної роботи”.

Виглядає, — кажуть політичні аналітики на Заході, — що партійні керівники в Београді мали для цього дуже поважну причину, коли вони вирішили про неї говорити голосно. Не виключено, що вони шукають причини для розправи з опозицією і тепер, після розгрома „перевороту”, постраждає чимало осіб.

У понеділок агентства повідомляють, що вже арештовано шістьох дисидентів.

СССР все ще має перевагу ракет в Європі

Вашінгтон. — Як повідомляють з державних кіл і з джерел американської розвідки, СССР за час від 1979 року більше ніж подвоїв кількість своїх ядерних ракет середнього засягу з прицілом на Західну Європу.

Ці кола повідомляють, що Москва має тепер 378 ракет типу СС-20, випускає їх 1,134 ядерними бойовими головками. В грудні 1979 року СССР має 140 ракет типу СС-20, випускає їх трьома бойовими головками кожна. В тому ж році НАТО вирішив розмістити до 1989 року 572 ядерні ракети типу Першинг-2 і крилатих з одною бойовою головою кожна. В 1979 році в Європі ще не було американських ядерних ракет середнього засягу. Тепер їх число зближається до 100. Ці факти про збільшення ядерних ракет СССР були опубліковані ще в січні ц.р., а цього тижня знову підтверджені.

Американська розвідка перебачає, що прогалина в кількості розміщених ядерних ракет в наступних кількох роках буде збільшуватися на користь Москви, яка, правдоподібно, збільшить число ракет СС-20 до 600 з трьома бойовими головками кожна, як також збільшить і кількість крилатих ракет. Очікується, що різниця у кількості ядерних ракет між Америкою і СССР буде головним питанням у перебіжчій кампанії президента Рональда Регана з підкресленням, що це власне завдяки його бюджету на озброєння Америки безпеку світу сьогодні зміцніла. В загальному баланс ядерної зброї в Європі, починаючи від 1979 року, перейшов на користь Союзу, — твердить Пентагон, бо якщо в 1979 році ЗСА мали перевагу (приблизно 7,000 бойових головок), то тепер СССР має 8,000 бойових головок, а ЗСА приблизно 6,000.

ТРІОМФАЛЬНЕ „ТРІО” БІГУНІВ ЗСА ЗДОБУВАЄ МЕДАЛІ І ПУБЛІКУ

Американські медальсти (зліва) Кірк Баптіст — срібний медальст, Томас Джефферсон — бронзовий і Карл Луїс — золотий медальст тріофально оббігають олімпійський стадіон після великої перемоги.

Лос Анджелес. — Серед 8-го серпня, була особливо рухлива і багата в різні змагання. У фінальному бігу чоловіків на 200 метрів американські атлети — Карл Луїс (сьогодні уже по- трітій раз золотий медальст) здобув золоту медаль і встановив новий олімпійський рекорд — 19,80 сек; Кірк Баптіст — срібну, а Томас Джефферсон — бронзову. Тріо атлетів Америки, взявши за руки, оббігли олімпійський стадіон, вимахуючи американський прапором, зовсім підкоривши собі 90-тисячну аудиторію.

В оостаточному бігу на 400 метрів чоловіків — американець Алонзо Бейберс (другий лійтентант при лезунстві) здобув золоту медаль, Габріель Тіако, Айвори Ковст — срібну, а бронзову медалью для ЗСА взяв Антоніо МекКей.

У фінальних змаганнях із перешкодами на 400 метрів золоту медалью здобув (вперше в історії Ігрищ) марокканка Новаля Ель Мутавакіл (рекорд — 54,61 сек.), Джуді Браун, ЗСА, здобула — срібну, а румунка Христина Койкару — бронзову медалью.

Нікого не заскочило, що у фінальних змаганнях у скоках із триметровою трампліну золоту медалью здобув Грег Луганіс — слава спортивного світу, випередивши інших (754,41 точки) — срібного медальста китайця Та-на Ліангдє, який мав за собою здобуток 662,31 точки, і бронзового медальста американця Рона Мерріюта, що мав 661,32 точки.

У фінальних змаганнях скоків з жердкою золоту медалью здобув француз П'єр Кінон, срібну медалью

Американці теж здобули дві золоті і чотири срібні медалі у яхтуванні, а в дужанні вільним стилем американські атлети зазнали тільки одну поразку.

Із вчорашнім днем Америка збагатилася на 53 золоті медалі, 49 — срібних і 21-ну бронзову; разом 123 медалі.

У СВІТІ

ВІЙСЬКОВА ПОЛІЦІЯ В Аргентині заарештувала колишнього президента цієї країни і він стане перед судом, щоб відповісти за сотні вбивств і тортури над політичними в'язнями, які широко застосовувались в Аргентині під час урядування хунти, на чолі якої стояв ген. Хорхе Рафасель Віделя. Хунта ридила Аргентині майже вісім років, аж поки не розпочався всенародний спротив, який заставив хунту проголосити вибори. Як відомо, президентом обрано Рауля Альфонсіна.

ІРАНСЬКИЙ МІНІСТЕР для охорони здобутків революції Гай Могсен Рафік Дост заявив, що його уряд вирішив не атакувати більше жадних олійних танкерів в Перській затоці і не поширювати війни з Іраком. Заява Дост була поміщена в офіційній іранській пресі після зустрічі іранських речників з сирійським міністром оборони і заступником прем'єра ген. Мустафою Тлясом. У виді такої заяви деякі західні держави, особливо ті, які зацікавлені у збільшенні імпорту нафти з Іраку, що слідом Теграну повинен піти також Ірак, бо тоді збільшаться вигляди на закінчення воєнного конфлікту між цими державами.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР Об'єднаних Націй Гавіс Перез де Куєар, який побував вже в багатьох країнах світу, в тому числі і в Союзі Союзів, де зустрічався з союзовим генералом Константином Черненко, привіз тепер до Відня і тут веде розмови з грецькими кіпріями, а потім має в плані говорити з кіпріями турками за метою підписання якоїсь угоди про замирення між цими двома національностями групами, які ведуть між собою війну, втягаючи тим самим до конфлікту Грецію і Туреччину. Подібні заходи робили попередники Куєара на цьому становищі і вони не увінчалися успіхом.

(Закінчення на ст. 4)

СВОБОДА

Українська щоденна газета

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Проблоск надії

на Близькому Сході

Ключ до замирення на Близькому Сході, конкретно — порозуміння Ізраїля із його арабськими сусідами і визнання Ізраїля тими арабськими країнами — лежав і лежить в руках Ізраїльського уряду. Максималістична експансивна політика цього уряду, який прагнув поширити свої кордони коштом окупованих арабських земель, на яких штучно творено Ізраїльські оселі (яскравий приклад польського "осадництва" на українських землях за Польщі між двома світовими війнами), — анексія Єрусалиму і вирішення конфлікту з Арабами зброєю — внеможливило реалізацію мудрого мирового плану президента Регена, який вимагав, щоб Ізраїль звернувся арабам окуповані землі у війнах 1967 і 1973 роках. Проте, коли у виборах до Ізраїльського парламенту у 1977 році прийшов до влади блок консервативно-націоналістичних партій, званих Лікуд, ситуація загострилась і тільки завдяки відвазі єгипетського президента Анвара Садата та впертій і терпеливості посередницької акції тодішнього президента Джиммі Картера прийшло в Кемп Девід до сепаратного миру між Ізраїлем і Єгиптом. Ізраїль звернувся Єгиптові пізніше Синай, але продовжував творити свої оселі на правому березі Йордану і на смузі Гази, перевів окупацію Лівану і відмовився від концесій, які вможливили б втягнути до мирових розмов сусідню Йорданію.

Дня, 23-го липня ц.р. в Ізраїлі відбулися нові вибори до тамашнього парламенту, (кнессету). Вислід виборів зліквідував більшість одного голосу, на якій спирався прем'єр Консервативного блоку Лікуд Іцак Шамір, але й не дав найбільшій опозиційній Партії праці такої більшості (мінімум 61 голос), щоб та партія могла створити власний уряд. У новому Ізраїльському 120-членному парламенті Партія праці має 44 мандати, блок Лікуд 41, решта 35 мандатів поділені між різними маленькими групами, бо до виборів зголосилось аж 12 партій і груп. Один мандат дістав також рабин Меір Кагане, американський громадянин, який створив Ізраїльську протиарабську бойку та пропагує протгання з Ізраїля, окупованих ним земель усіх арабів, що є невикональним абсурдом.

Цього тижня президент Ізраїля Хаїм Герцог доручив лідерів Партії праці Шімонові Перезові створити новий уряд. Таким чином формально закінчено період хаосу і невпевності, але насправді криза ще не закінчилась, бо лідер суперницького блоку Лікуд, останній прем'єр Іцак Шамір не вирішив, чи надії перетягнути на свою сторону деяких членів парламенту з малих груп і таки залишитися при владі.

Проте екстремізм, який характеризував дотеперішній режим Шаміра, мабуть минувся. Обидва суперницькі табори погодилися, що треба створити уряд "національної єдності" для рятунку країни від повного економічного залягання. Фінансування державними грошми Ізраїльських осель на окупованих арабських землях і авантюристка виправа вглиб Лівану та все ще зберігання в Південному Лівані свого війська — вичерпало до дна державні фінансові ресурси і довело до найбільшої господарської кризи, яку бачив Ізраїль від часу свого існування, себто від 1948 року. Новий прем'єр Шімон Перез користується підтримкою від американського уряду, бо він у принципі прийняв зазначений вище мировий план президента Регена: він є проти творення нових Ізраїльських осель на окупованих арабських землях, він є за відкриття військ з Лівану та за нав'язання розмов з Йорданським королем Гуссейном, який правив був землями на правому березі Йордану, що їх окупував Ізраїль, та був володарем східної частини Єрусалиму. Шімон Перез признає теж, що без конструктивної розв'язки проблеми кругло трьох мільйонів палестинців не можна завести тривалого миру на Близькому Сході, який настане тоді, коли арабський світ визнає Ізраїль, як державу бодай тільки де факто.

Вже найближчі тижні виявлять, чи вдасться Шімонові Перезові створити сак-так тривку більшість у парламенті і втриматися при владі. Якщо це йому не вдасться, то Ізраїлеві погрожує поворот до політичного й економічного хаосу. Тоді, мабуть, будуть розписані нові вибори до кнессету. Справа ніби нам чужа і далека. Проте не слід забувати, що саме на Близькому Сході ведеться гра за впливи і примат між Америкою і СССР. Америка прагне миру, підтримує Ізраїль, як заставу проти советського імперіалістичного походу до Перської затоки й Індійського океану та прагне співпраці з поміркованими арабськими країнами, продуцентами нафти, як Саудівська Аравія й Емірати. Советський Союз грішми, зброєю та інтригами сіє там неспокій і підтримує тамашній тероризм. Отже і нам цікаво стежити за розвитком подій на тому далекому кукусеві землі, на якому герехрешуються східні і західні культури і де всі три віровизнання — християнізм, мусульманізм та мейсеїзм — мають свої святі пам'ятки.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ДИРИГЕНТ ПРО УКРАЇНСЬКУ МУЗИКУ

(Інтерв'ю з мистецьким керівником і диригентом симфонічної оркестри Фейрфаксу — Вільямом Гадсоном, що його переклав Андрій Білик)

опери Джузеппе Верді "Сила Долі" і зустрівся з Ренатою Бабаком, яка виконувала провідну роль Леонори. А потім, через неї я познайомився з Юрком Повстенком, через нього з Володимиром Шостаком та іншими українцями, такими як Андрій Добрянський. Незабаром після постановки опери "Сила Долі", ми здійснили концерт з нагоди річниці Бабиного Яру. З того часу мої зв'язки з українцями стали тіснішими. Я почав цікавитися глибше їхніми ідеями і прагненнями. На мою думку, українці це дуже привабливий і волелюбний народ. Характеристичними рисами українців є життєрадісність і ширість і саме це відображається в їхній музиці.

У 1982 році я знову мав нагоду співпрацювати з Ренатою Бабаком і Андрієм Добрянським. Ми виступали з великим репертуаром творів української музики, включно з кількома уривками з опери Миколи Лисенка "Тарас Бульба". Ви знаєте, мене до глибини душі вразив величезний вплив притаманних рис українського характеру українців на українську музику. Це — життєствердуюча, палка, захоплююча музика сповнена

величезної широти. В українській музиці немає штучної гри на емоціях слухача, в ній відсутня нечесність, вона дуже відверта. Я відкрив, що ця музика повністю відповідає моїм власним ідеалам. П.: Саме це викликає в мене до вас запит: Як вам відомо, ми намагалися створити в Америці громадську думку, яка б відображала такий погляд: — "українці є народом, який прагне незалежності і демократії". Яку роль українська музика і українська культура відіграє у формуванні такої громадської думки. Я зокрема маю на увазі такі концерти на високому мистецькому рівні, який ви здійснили у жовтні минулого року і який ви підготували на сімнадцяте вересня.

В.: Дуже дякую! Перше, влаштування концертів української музики в цій країні дає можливість українцям насичувати і збагачувати їхнє життя в Америці своєю власною культурою і своєю власною музикою, що само собою є дуже важливим явищем.

Подруге, я вважаю, що українська музика є надзвичайно великим каталізатором, який об'єднує український народ і який

також передає всім іншим його дух і знайомить з особливостями його характеру.

Потретьє, мати змогу жити в такій країні, як Єднані Стеті Америки, де вільно лунають звуки музики українського народу, вже це є одним з натхненних зразків розвитку людського духа.

І нарешті, я гадаю, що музика є чудовим імпульсом, чудовим каталізатором пізнання українського народу, бо: не потрібно говорити про використання для того, щоб розуміти дух народу, який відображається в музиці. Мова музики — доступна і зрозуміла.

П.: А, який вплив має виконувана на найвищому мистецькому рівні українська музика на незалежність з нею американців?

В.: Мої знайомі американці, які були на українських концертах і чули українську музику, всі вважають її надзвичайно смислоно насиченою. Ця музика — пориває, вона — хвилює. У ній відчувається драматична наснаженість — чиста без фальшивої театральності.

П.: А які думки мають оркестранти про українську музику?

В.: Звичайно, наша думка формується на базі досвіду. Наша оркестра складається зі ста восьми музикантів. І я відразу бачу, як вони реагують на виконуваних ними музичні твори. Очевидно, між

(Продовження на ст. 3)

ДІАМАНТИ

Юрій Р. Рибак

Людина властиво пов'язує срібло і золото з діамантами, які не є металом, а кристалічним відмінною вуглець. Діаманти своїм малим розміром легкі до транспорту (10 мільйонів доларів вартості можна вмістити в одну кишеню). Тому, що діаманти є великої вартості, вони стають предметом інвестиції капіталу, або його "замороженням".

Уже в минулому діаманти мали значення, а італієць Марко Поло, що у XIII сторіччя відвідував королівський двір Куляй Хана, розповідав про гори з діамантами, які бачив на Сході. У давніх часах люди вважали діаманти — символом чистоти і правди, тому і виріли, що вони охороняють перед злом, але лише тоді, коли подаровані. Це пояснює чому традиційно дають діаманти як заручинний перстень. С., однак, погляд, що популяризація дарувати діамант — це вислід радше реклами конгломерату Де Бірс, що від XIX сторіччя практично контролює подачу.

І тут саме масо приклад на це, що ціну товару можна устояти доскоду, коли осягнемо монополію становити. Де Бірс, опанувавши у 85 відсотків видобування, сортування і ринку світових діамантів закріпив свою монополію. У країнах, де немає власних копалень, Де Бірс закуповує всю продукцію і перепродує, щоб тим робом втримувати по-

дачу якнайнижче, а ціну якнайвище.

Та недовго існувала повна контрольна Де Бірс, бо недовго Австралія та СССР відкрили великі зложня діамантів і появились як світові продавці. І коли два роки тому однократовий діамант коштував 60,000 доларів, нині ціна обнизились до 15,000 і спадає ще нижче. Загально вважають, що ціна усталибітється.

Щоб збільшити свої обороти Де Бірс від 1948 року рекламує, що "діаманти є назавжди" (diamonds forever"). У тому є крихітка правди, що вони можуть існувати майже вічно, бо мають надзвичайну твердість, — тому зживає їх індустрія, — непроникилість для кислот, горічі та ржавління.

Щоб діамант став брилянтом — мусить піддатись дуже прецизійному і терпеливому шліфуванню, а навіть розколювати на менші частини. Амстердам є славний із шліфування діамантів. Нью Йорк має своє ім'я, а останню Ізраїль старість виступати з удосконаленням шліфування на світовій арені.

У шліфуванні завершується вартість діаманту і його популярність. Загальноприйнята округла форма

з 58 гранями має назву брилянту. Пропорційність грані впливає на залягання світла і відблиск, який є якраз притаманним брилантам. Колір діаманта теж має своє значення, головне, точне означення його ступня. Мале відхилення може часами викликати різницю, навіть 20 тисяч доларів при оцінці каменя, головню повноцісного, однократового.

Слід бути обережним із закупівлю. Вартість діаманта може бути у дійсності на одну третину менша, ніж та, що за нього хочуть дістати у продажі, але початківце — як часто купує діаманти? — без досвіду може заплатити повну ціну.

Коли купуємо й платимо великі гроші, повинні ми мати повну гарантію за товар і це не виключає діамантів. Іхня гарантія якраз є у посвідці гемологічного інституту Америки. Тут немає ніякого заступника, а лабораторії знаходяться лише в Нью Йорку, Лос Анджелесі та Санта Моніка. Буває й таке, що несумлінні продавці додочують оригінальну посвідку до неоригінального діаманта, а коли їх на тому приловити, то вияснюють це тим, що зайшла помилка.

Пригадаймо собі, як кілька років тому золото зросло в ціні. Тоді появились групи людей, що наполегливо намовляли на інвестування у діаманти. Нині про них не чути, а ці, що вклали в них певний капітал, не діджали цього, чого очікували. У зв'язку з цим можемо заважити, що купувати товар, а головню діаманти телефоном — це купувати "кота в мішку". Багато продавців лише ждуть на це, щоб рибка впіймалась на їхню вудку.

Діаманти не підпадають контролю держави, як це діється з іншого роду майном. Непотрібно ніякого дозволу для закупівлі, продажі, або торгівлі ними. Тому і їх вважали найбільш особистим родом інвестиції.

Золото можна продати відразу, діамант — ні. Саме тому діаманти не можна вважати чимсь, що можна скоро продати з великим заробітком. Усе так, якщо хтось має гроші і хоче їх розкласти на різного роду вклади, діаманти є одним із засобів, але коли хтось хоче їх купувати чи продавати, хай перше вибере собі купця, якому довіряє, який своїм знанням та професійністю гарантує вартість діаманта, взявши до уваги вагу, чистоту, колір та шліф.

Бенджамін Френклін, у зв'язку з вартістю дорогоцінностей, писав так: "Що є більш вартісне від золота? Діаманти. А від діамантів? Чеснота".

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагує Лев Якевич

Проблеми здоров'я славних людей

Ми бачимо славних людей завжди у переслітованому виді, з авреолією слави, забуваючи при тому, що вони такі самі смертні люди, як ми, що вони теж хворіли на різні недуги, які цьогочасні лікарі не завжди були спроможні вилікувати, з уваги на малий поступ біологічних та фармакологічних наук.

Наприклад, єспанський король Філіп II хворів на гостру подагру, французький славний письменник Марсель Пруст мав астму, відомий англійський письменник, автор популярної пригодинок повісті "Острів із закоханими скарбами", Роберт Люїс Стивенсон був наркоманом, французький цар Наполеон мав цілу низку проблем, а засновник теорії еволюції, Дарвін, хворів на недугу, якої ніякий лікар не міг вилікувати.

До речі, славні люди минулого сторіччя, не тільки хворіли на ті самі недуги, що більшість з нас, але часами терпіли і болі, пов'язані з тими недугами зміни хід історії людства. Для прикладу можна подати згаданого вже Філіпа II, який кожному важку атаку подагри вважав карою Божою, що її старався відкупити посиленням темпа та жорстокості Інквізиції.

Багато інших володарів зійшло під впливом хвороб з глузду, але за їх життя ніхто не мав відваги і очі-го сказати прямо в очі. 3-по між тих хворів на першій місці слід поставити туберкульоз, яка вкоротила життя багатьом видатним письменникам і поетам, згадавши б хоч би Джона Кітса, Елізабет Баррет Браунінг, Девіда Роберта Лоренса, чи Лесю Українку.

До речі, Джон Кітс, один з найбільших ліриків світу, був сам по професії лікарем, знав усі етапи цієї нещадної недуги та передсказав свою власну смерть з докладністю до кількох тижнів. Звичайно, лікар не є Богом і не всім вилікувати кожну недугу. Хоч на думку історика медицини д-ра Гонзала Апонте, що декілька років тому мав доклад у Медичній Осередку Джеферсона у Філадельфії, на тему негуг славних людей — ситуація лікарів була частю-густо складніша за звичайних людей. Для прикладу він подав славного психоаналітика д-ра З. Фрейда, що хворів на пістряку усної ями. А проте, він не переставав курити, хоч знав дуже добре про шкідливий вплив курення на свою негугу.

Мистці та музики мали також свої специфічні недуги. Славний англійський дослідник природи Чарлз Дарвін на протязі всього свого життя не міг також позбутися недуги, яку він привіз з собою з дослідницької поїздки до Південної Америки. Симптомами цієї недуги були постійні болі голови та нудоти. Жаден з лікарів, до яких звертався за порадою Дарвін, не могли встановити причини цієї недуги та загально вважали його гіпохондриком.

До таких гіпохондриків зараховували лікарі також Наполеона, що постійно скаржився на різні терпіння і болі, а його вороги були певні, що він вже довго не "потягне". Тепер, вже загально відомо, що Наполеон мав епілепсію, виразку шлунка (а може і пістряку) та різні проблеми з мікроном. 140 років по смерті Наполеона один французький лікар зробив аналіз його волосся та найшов в ньому сліди арсеніку. Таку саму аналіз одні англійський лікар, 10 років пізніше, перерів з волоссям Байрона, але не найшов в ньому жадних слідов отрути, при тому зробив недоречно заваження, що Байрон був дуже блідий?

ПРИБЛИЗНО 20,000 японців відзначили 39-ту річницю скинення першої атомової бомби на Гірошиму і Нагасакі. Вони співали пісні, вимахували під час маршу галузками миру, голосно молились за померлих, домагались заборони ядерної зброї, вимагали від японського уряду заборони причалування всяких кораблів, на поклади яких знаходяться ядерна зброя тощо. Найвиднішу роль в антинуклеарному русі беруть японські комуністи, соціалісти й інші ліві угруповування.

рабов, кои, повинуюсь божественному Вашему предписанию, сносили буйство бывших запорожцев без наемейшего сопротивления, ожидая избавления своего от десницы Вашей и петреп уытком более нежели 200,000 рублей, коим не оставлю я соразмерные делатъ удовлетворение, Всемилостивейшая Государыня.

Вашего Императорского Величества верно подданный раб князь Потемкин.

Катерина II на документі написала "Бить по сему". Засуд було доведено до відома Кальнишевському. Сенат до того дав таку інструкцію: Кальнишевського привести у Соловецький монастир, де "узнит" (в'язень), "содержан был бы безыскусно из монастыря и удален был не только от переписки, но и всякого з посторонними людьми обращения".

Кальнишевського визнано "главным преступником" і "посылаемого туда узника содержит за неослабным караулом обретающихся в том монастыре солдат". Двадцять п'ятого червня 1776 року Кальнишевського вивезли з Москви до Архангельська. Варта складалась із сьомо чоловік: секунд майора, унтер офіцера і п'яток рядових.

Одинадцятого липня 1776 року Кальнишевського привезено до Архангельська, а звідтам на кораблі на Соловки і віддали архимандритові монастиря на вічне заслання. Пізніші дослідники припускали, що майно Кальнишевського вивезено на шістьох підводах разом з ним на заслання. Це неправда. Всі військові вартості Кальнишевського як і особисте майно сконфісковано. Кальнишевського привезено без речей, крім одягу на ньому. Державний скарб дав монастиреві на утримання Кальнишевського 330 карбованців. У Соловецькому монастирі Кальнишевському дали найгірший каземат, умови існування там були нелюдські. Ось опис каземату, в якому сидів Кальнишевський: "перед нами маленькі двері висота щось у два аршини. У дверях малесеньке віконечко. Каземат має форму лежачого усіченого конуса, довжина чотири аршини, ширнина три аршини, висота при вході три аршини, а у вузькому кінці півтора. З правого боку від входу каміня лава для спання. З другого боку залишки зруйнованої печі. Стіни мокрі, запліснілі, повітря таже,

(Закінчення на ст. 4)

Михайло Кучер

УКРАЇНЦІ У СОЛОВЕЦЬКІЙ ЦАРСЬКІЙ КАТОРЗІ

II

У дійсності про пляни Мазепи, якого в російських документах назвали "українським ляхом", знали в Петербурзі такі особи, як Меншиков, Головікін і Шафиров. Вони не противились зраді гетьмана, а навпаки їй співчували, бо діставали від Мазепи величезні хабари. Дещо з того знав Патока, як "писар з Лубен" і хотів довести цареві. Тому Шафирову і компанії треба було зробити нешкідливим Патоку та визнати його божественним. Виходить Патока з невідомих причин хотів викрити Батуринську змову. Спільників Мазепи в Петербурзі перехопили справу та її припинили із зрозумілого страху за власне життя і тортури перед смертю.

У XVIII столітті на Соловках каралося багато українців, зокрема козацької старшини. Самим відомим серед неї був Петро Кальнишевський, останній кошовий Запорізької Січі. Шляхтяч з походження, дуже багата людина, вірно служив Москві, бився з турками і татарами у війні 1768 і 1774 роках по боці Москви, за що його нагороджено золотим орденом, прикрашеним самоцвітами.

Трагічну роль в упадку і засланні на Соловки відіграв Потьомкін, який себе вважав, чи його вважали великим приятелем Кальнишевського і з наказу того ж Потьомкіна Січ зруйновано 21-го червня 1774 року. Кошового арештовано і слід по ньому загинув.

Третього серпня 1775 року Катерина II указом, "указом" зруйновання Січі. Про Кальнишевського указ не згадував нічого.

У 1863 році в Архангельському архіві було знайдено "Дело по сообщению государственной военной коллегии контор об отсылке для содержания в Соловецкий

монастырь кошового Петра Кальнишевского, июля дня 11, 1776 года". Так встановлено факт без подання причини заслання Кальнишевського.

Пізніше встановлено таке: після арешту Кальнишевського разом з писарем і військовим судено відведено до Москви. Уряд уникнув суду, бо не було за що судити і вирішив знищити Кальнишевського тихцем. Т. Потьомкін сформував акт обвинувачення — цілком фальшивий, який має для історії своє значення, тому краще передати його без перекладу та будь-яких коментарів.

"Всёмилостивейшая Государыня!

Вашему Императорскому Величеству известны все дерзновенные поступки бывшего Сечи Запорожской кошового Петра Кальнишевского и его сообщников судьи Павла Головатого и писаря Ивана Глобы, кои вероломное буйство столь велико, что не дерзаю уже я, всемилостивейшая Государыня, исчислением одного трогать нежное и человеколюбивое Ваше сердце, а при том и не нахожу ни малой надобности приступить к таковому либо исследованию явственных доводов оригинальные к старшинам ордера, изъясняющие великость преступления их перед освященным Вашего Императорского Величества престолом: которые, по всем гражданским и политическим законам, заслужили, по всей справедливости, смертную казнь. Но как всегдашняя блистательной души Вашей спутница добродетель побуждает суровость злобы кротким и матерным исправлением, то и осмеливаюся я всеподданнейше представить: не соизволите ли Высочайшим указом помянутых преданных справедливому суду Вашему узников почувствовать тягость своего преступления, объявить милосердие избавление их от заслуживаемого ими наказания, а в место того, по изведенной уже опасности от ближнего пребывания их к бывшим запорожским местам, повелеть отправить на вечное содержание в монастыри, из коих кошового в Соловецкий монастырь, а прочих в состоящие в Сибири монастыри, с произвождением из вступившего в службу бывшего запорожского именья: кошовому по рублю, а прочим по полуполтине на день. Остаточные затем обратит по всей Вашей справедливости, на удовлетворение разоренных ими верноподданных Ваших

Чари оселі „Писаний камінь”

(Із вражіння відвідувача)

та Євгена Небіша.

Маємо на увазі пластову оселю, яка міститься в околиці міста Мидлфільд, пару десятків миль на схід від Клівленду. Що ж у ній є такого чарівного чи мальовничого, що вона дістала назву „Писаний камінь” (а, може, краще було б її назвати „Мальований камінь”)?

Наближаючись до оселі, по дорозі все частіше здивуємо т. зв. амішів, людей, предки яких, видно, з релігійних мотивів, колись переселилися сюди з Німеччини та Швейцарії. Вони належать до релігійної секти менонітів, які вирішили скрізь і завжди дотримуватися звичаїв своїх батьків. (Кажуть, до останнього часу вони навіть відмовлялися поїхати до Америки на транспорті). Переважно в товаристві членів своїх родин вони кудись їдуть у двохколісних фастонах („брнчках”), які підтупцем тягне один кінь.

По боках дороги тут і там також зустрічаємо амішів-підприємців, чорнобродів, що в чорних капелюхах чоловіків, жінок та підлітків-дітчат у колесних довгих сунях. Чому тут видно цих людей, зрозуміло: околиці міст Мидлфільд, Буртон, Паркман — це т. зв. територія амішів, хоч живуть тут також інші поселенці.

Ось, дивлячись на цих „патріархальних” людей з їх хатами, які часто потоптають в тінях дерев, поринає в ті давні (якщо ви себе вже не можете зарахувати до „молоденьких”) або в кожному випадку минулі „добрі часи”, коли ви не чули ні міського гамору, не дихали зашквареним повітрям, як також майже ніколи не мусили нікуди спішити.

І коли, нарешті, ви прибули до оселі „Писаний камінь”, вас тут че в більшій мірі очаровує отой „чаруючий спокій” піль і лісів, які намагаються зберегти аміші в цій околиці. До 1966 року тут була ферма одного аміша, яку завдяки старанням відомого діяча організації Пасторіат, тепер вже покійного Петра Полянського, було придбано для потреб української пластової оселі.

Сама оселя — це величезна (139 акрів), розлога, здебільшого покрита чагарниками і лісом горбкувата ділянка, яка оперізується маленькими рівчачками і на якій розміщуються чотири невеличкі оселі.

Крім Петра Полянського, серед тих, хто в значній мірі спричинився в розбудові пластової оселі „Писаний Камінь”, треба згадати коменданта Адриана Галаревича з куреня „Лісових Чортів”, інж. Миколу Голіана

шастя бути батьками пластунів або, хоч і мають їх, але вже в такому віці, що вже давно переросли „табірний вік”. Ось бачимо відомого нашого фотографа, за фахом (з дому) адвоката Ярослава Говикевича та його дружину Дарку.

Бачимо тут відомого співака д-ра Володимира Боднаря та його дружину, талановиту декламаторку Любу з Клівленду, які також частенько відвідують оселю. „Навідуємося ми сюди не тільки тому, щоб знову зустрітися з друзями та приятелями, але також тому, щоб побути серед цієї чудової природи і подихати свіжим, ароматним, оздоравливающим і нічим не зашквареним повітрям”, — кажуть вони.

Ці самі мотиви спонукають частенько навідуватися сюди Орісо Савчак, Іванку Шкурпу з Клівленду, Василю та Олену Хмільків з Нордфільду та багатьох інших, більш чи менш відомих українських поселенців з Огайо. Але не тільки з Огайо. Мандруючи квітчастими долинами оселі, бачимо тут також відомого добродія з Торонто, Канада, Дмитра Попадина, як також його дочку Христю Сохоцьку з її чоловіком Матвієм, які прибули з Пітсбургу. Бачимо тут також Віру Пестик з далекої Флориди, яка прибула сюди, щоб відвідати свою вунучку Ларису Штайгаген, яка перебуває в таборі.

Але було б перебільшенням твердити, що в таборі „Писаний Камінь” все в порядку, нічого тут не бракує і т. д. Ні, тут ще багато чого бракує. Наприклад, хоч тут є аж чотири ставки або озера, проте, лише одне більш-менш намагається для купання. Звичайно, для купання не потрібно мати всі чотири озера, треба мати лише одне, але в добром стані, незабруднене, з чистою водою тощо. Але, щоб мати таке озеро, а також збити деякі інші покращення в таборі, для цього треба не передусім одну „невеличку” річ — треба мати гроші, яких, на жаль, Пластунів не має. А щоб їх мати, треба, щоб наші громадяни більше й частіше посилали свою молодь не тільки до табору „Писаний Камінь”, але взагалі до всіх українських таборів. На жаль, як це воно звичайно є на еміграції, кількість таборовиків з кожним роком зменшується. І якщо такий процес і далі буде продовжуватися, тоді питатимемо не про покращення наших пластових таборів, але про те, чи взагалі вони зможуть і далі існувати...

Ю. Мовчан.

Людські втрати в ОПЛДМ

Кожне людське життя мусить колись закінчитися. На жаль, відноситься це теж і до людей, які вчинили на своєму житті так багато добра, і могли б і далі його творити.

Отак попрощала українська громада в діаспорі шестеро визначних своїх членів: Миколу Угорчака-Погідного, Галину Чорнобицьку, Петра Андрюсевича, Михайла Михалевича, Івана Керницького та Івана Смоляка. Спільний у них був не лише їх вклад в літературу та мистецтво, але ще більше — їх спільна праця на відбудову української дитячої літератури. Всі вони були членами Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді і кожний з них вкладав свою частку у вирощування умів та сердець нашої дітвори колись у рідному краю, а тепер уже довгими роками в діаспорі. Всі вони були співробітниками дитячого журналу „Веселка” і малювали дітям, хто пером, а хто пензлем образи духовної України. А дітям, які росли на пісному ґрунті чужої землі, було це так дуже потрібне.

М. Угорчак-Погідний відзначався у своїх писаннях не лише глибоким розумінням нашої дітвори та її відношення до свого оточення („Пригоди котика Мурчика”, „Пригоди ляльки Мелі”), але й виразним релігійно-етичним спрямуванням. Скільки ж до людей, сьогодні вже дорослим, запало зерно добра в душу, коли читали це в Галичині його „Силу молитви”! І в останньому акорді своєї творчості, книжечка „Дніпрові дзвони” знову звертається до старинних українських, глибоко релігійних переказів.

Г. Чорнобицька, яка померла теж недавно в Австралії, дочка Дніпропетровщини, за званням біолога, за покликанням педагога. Пишучи і для дорослих, дбала особливо про дітей, зокрема про найменших, даючи їм твори-всіх можливих жанрів: вірші, оповідання, загадки, казки, п'єски, скоромовки. Її книжечка для малечі „Забавки”, барвисто ілюстрована Ніною Мриць, справді класичний твір у нашій дитячій літературі.

Та Г. Чорнобицька не лише творила багатий виховний матеріал для дітей, але й опрацьовувала методи навчання, давала доповіді на учительських з'їздах, шукала засобів, як найкраще підійти до українських дітей з українським словом.

П. Андрюсевич, перший із згаданих тут покійних членів ОПЛДМ, склав був пензлі на вічний спочинок. Був він вродженим малюнком, вродженим талантом та складних думок пошукателем. І оце

вийде незабаром із друку збірка його творів „Для дітей і про дітей”, якої автор уже не побачить.

Сумно прощатися із тими, які давали дітям животної поживи на все їх життя. Важко погодитися з тим, що ті, які так тонко розуміли радість дитинства, теж смертні. А ще сумніше, що нараз довелось так багато їх прощати...

І. Смоляк, переживши змолу в рідній Галичині буревій останньої війни та патос національно-визвольних змагань, залишився назавжди в українській літературі мистецтвом літописцем тих часів, тих людей, тих обставин. Остання його повість „Неспокійна осінь” була вершиною та, на жаль, і завершенням його творчого шляху.

Тож не дивно, що тематику визвольної боротьби він опрацьовував теж і в варіантах для дітей — у неперервній казці-алегорії „Сонцебори”. Народні казки від прадавніх часів розказували про боротьбу добра зі злом. Так і в „Сонцеборах” ведеться ця боротьба, але з непомітними признаками сучасності: поневолення батьківщини лихими силами, вирошення дітей на

чужині, рятують сестри-невільниці; в цьому не можна не пізнати наших обставин наших задушевних мрій. Ми вирімо, що книжечка ця промовлятиме ще до численних майбутніх поколінь нашої дітвори.

Залишається нам одна можливість: розповсюджувати їх твори поміж дітьми по домах, школах, молодіжних організаціях. Хай покійні мистці говорять і далі до дітей мовою серця, і хай живуть вони у дитячих серцях повік.

Лєся Храплива-Шур

У глибокому смутку повідомляємо Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ І ТАТО

бл. п.

ІЛАРІОН ШАЙДЕВИЧ

ПАНАХИДА в п'ятницю, 10-го серпня 1984 р., о 8-й год. веч. у похоронному заведенні Mc-Nerney-Burnadz у Клівтоні, Н. Дж.

ПОХОРОН у суботу, 11-го серпня 1984 р., о год. 9-й ранку з церкв. св. Покрови у Клівтоні, Н. Дж., на українській православної цвинтарі св. Андрія у С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

У глибокому смутку: дружина — МІНОДОРА сні — ВСЕОПОД та ближча і дальша Родина в Україні

Об'єднання Українських Православних Сестрицтв у США

У глибокому смутку повідомляємо Членство і Громадянство, що дня 5-го серпня 1984 р. відійшов у Вічність

Дорогий

Владика МАРКО

Архiepіскоп Української Автокефальної Православної Церкви у Вільнім Саїті.

Сердечне співчуття складаємо Родині Покійного та осиротілим Парофіянам катедрі св. Димитрія в Картерет, Н. Дж.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Управа Об'єднання і Редакція журналу „Віра”

У глибокому жалю ділимося сумною вісткою із Родиною, Приятелі та Знайомі, що 1-го серпня 1984 року, по важкій недузі упокоївся в Бозі

бл. п.

ЛЮБА ІРЕНА НІМЦІВ-ВАЙНГАЙМЕР

Майстер Права Університету Я. Казимира у Львові
Співстка Співачка Польського і Українського Радіо у Львові
Співстка Українського Оперного Театру у Львові
Співстка Австрійського Радіо і Концерти в Відні
Співстка Американських і Українських Концертів в Америці
Професор Співу Американських Католицьких Каледжів і Католицького Університету Америки у Вашингтоні
Уроджена в Перемишлі 10-го травня 1909 року.

ПОХОРОНИ відбулися 4-го серпня 1984 р. із церкв. св. Родни на Рак Крік Кладовище у Вашингтоні, Д. К.

Муж — ГЕНРИК ВАЙНГАЙМЕР
Дочка — ТЕРЕСА ВАЙНГАЙМЕР-АРМІНГТОН
Із мужем СТЕФАНОМ і синами НИКОЛАЙКОМ
Брат — МИРОСЛАВ НІМЦІВ
Пів-сестра — МАРІЯ СОНСЕДЗКА
Ближча і дальша Родина в Австралії, Європі та Америці

У світлу пам'ять проситься про пожертву на будову Українського Католицького Крайового Собору Пресвятої Родни у Вашингтоні, Д. К.

В невимовно глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що дня 8-го серпня 1984 року з Волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність на 90-му році трудлюбивого життя, наша Найдорожча і Незабутня МАМА, БАБУСЯ І ТЕТА

бл. п.

ОПЕНА БЛАВАЦЬКА

вдова по бл. п. о. ІВАНОВІ БЛАВАЦЬКОМУ

Важким горем прибиті:

доньки:
ЛІДІЯ ЛЕМІШКА з чоловіком АНДРІЄМ
ДАРІЯ КОСТРУБЯК з чоловіком ДМИТРОМ
внуки — ІГОР ЛЕМІШКА, РОМАН КОСТРУБЯК з дружиною ІРИНОЮ
братанки — НЕСТОР КОГУТ, ВОЛОДИМИР КОГУТ

ПОХОРОНИ ВІДПРАВИ відбудуться у заведенні Lilly and Zeller Funeral Home, 1901-1907 Eastern Avenue, Baltimore, Md., в п'ятницю, 10-го серпня 1984 р., о год. 7:30 веч.

В суботу, 11-го серпня 1984 р., СЛУЖБА БОЖА буде відслужена в українській католицькій церкві св. Михаїла в Балтіморі, Мд., о год. 8:30 ранку, а після Тієї Останки Покійної будуть перевезені на Вічний спочинок на українській католицькій цвинтарі на Факс Чейсі у Філадельфії, Па.

ПРОСИМО ПРО МОЛИТВІ

Американський...

(Продовження зі стор. 2)

людьми існують різні ставлення до окремих музичних творів. Однак, існує загальна погодженість у питанні репертуару, який ми виконуємо. Наприклад, я знаю, що оркестрі відразу подобалися всі уривки з опери Лисенка „Тарас Бульба”, і до такої міри, що ми включили їх в наш постійний репертуар. Я хочу збагатити наш репертуар новими зразками української музики, якщо

(Продовження буде)

УЧНІ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ У ВІЛЛЯМСПОРТІ, ПА., провадять судовий процес із школою та будуть старатися дійти до Верховного Суду, щоб дістати постійний дозвіл на ведення релігійного клубу на терені школи після годин навчання. Члени того клубу сходяться у шкільній їдальні на спільне читання біблії, релігійний спів і молитви та вважають, що це повинно бути їм дозволено, так як і діяльність інших клубів на терені школи. Досяг не схвалено пропонуваного Роналдом Регеном закону про свободу релігійних практик у школах.

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО

Профілактика хвороб ясен і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім дзвінком.
Адреса у Мангеттені: ROCKEFELLER CENTER 630 5th Avenue, Room 1803 New York, N.Y. 10020
Адреса у Квінсі: 105-37 64th Avenue Forest Hills, N.Y. 11375 (212) 459-0111

Союз Українок Америки — Відділ 75-й, Ньюарк/Ірвінгтон, Н. Дж.

пошукує

УЧИТЕЛЬКУ до СВІТЛИЧКИ

Години навчання кожної суботи від год. 9 ранку до 12 пол. Засідають особи, які хотіли б посвятити свій час для виховання українських дітей, просимо поспішити:
О. Луків — 372-4808 або Х. Бродін — 378-2053

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

моєї Найдорожчої ТЕТІ

бл. п.

ОЛЬГИ БАРАН

та ШОСТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

мого ВУЙКА

бл. п. інж.

ОСИПА БАРАНА

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 12-го серпня 1984 р., о год. 7:30 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.
Родину і Приятелів прохаю згадати Покійних у своїх молитвах.

СТЕФА СЕРАНТ

У П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

нашого Найдорожчого ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДА І БРАТА

бл. п.

ІВАНА ІВАСІВА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в четаер, 16-го серпня 1984 року, о год. 6:30 ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку, Н. Й.

МАРІЯ ІВАСІВ з Родиною

„Смолоскип”...

(Закінчення зі стор. 1)

Вид на телевізійні камери на пресконференції „Смолоскип” 2-го серпня в Лос Анджелесі. На пресконференції було вперше оприлюднено список 59 олімпійців, які померли в СРСР загадковою смертю в молодому віці.

Як можна було передбачити, до справи смертності олімпійців в СРСР відносилось найбільше питань. (Повний транскрипт пресконференції буде опублікований у особному випуску „Смолоскипу”. Хто бажає скоріше одержати копію транскрипту, яка має 14 сторінок машинопису, без офіційних заяв, може звернутись до „Смолоскипу”).

Під час пресконференції на залі з'явилися три особи з телевізійною камерою. Як згодом вдалося встановити, вони були з СРСР і з Болгарії. Користуючись загальноприйнятим правом журналістів і фоторепортёрів на пресконференціях, вони фіксували всіх присутніх на залі, всі матеріали і книжки „Смолоскипу”, що там були виставлені.

Під кінець запитів і відповідей, дійшло до сильної конфронтації між А. Каркоцем і кореспондентом союзу „Вістей Москви”. Я хочу поставити вам кілька питань. Як ви сказали, ви хочете, щоб українці були в Лос Анджелесі. Це значить ви поборюєте коаліцію „Не допустити совєтів” (Бен ди совєт).

Питання (В. Кавалевський): Пане Каркоць, я є кореспондентом союзу „Вістей Москви”. Я хочу поставити вам кілька питань. Як ви сказали, ви хочете, щоб українці були в Лос Анджелесі. Це значить ви поборюєте коаліцію „Не допустити совєтів” (Бен ди совєт).

людини, про що ваш уряд повинен добре знати, практикуючи його (тероризм) так широко.

Питання: Мос останнє питання: загально відомо, що українські організації під час Другої світової війни співпрацювали з нацистами, вбиваючи українських жителів і членів інших народів...

Відповідь: (А. Каркоць перебиває його): Це нічим не підтверджено наклепницька заява і якщо у вас немає питань в справах, які ми тут обговорюємо, то краще перестаньте.

Питання (В. Кавалевський): Я продовжую моє питання — чи ви порадували, скільки потенційних майбутніх олімпійських чемпіонів ви вбили, під час війни... українських... Відповідь: Ви маєте на увазі Сталіна?

Питання: Ні. Чи ви знаєте, що деякі українські організації співпрацювали з нацистами? Відповідь: Мені відомо, що був французький уряд — Віші Франції. Мені відомо, що в різних окупованих країнах була нацистська уряди. Мені не відомо, щоб такий уряд був в Україні. Фактом є, що 3,9 мільйона українців було замордовано під час нацистської окупації України.

Але це бідно виглядає, порівняно до сім до десяти мільйонів українців, які були замордовані Сталіном під час колективізації і які померли штучною голодною смертю. А моє питання до вас: скільки мільйонів українців було вбито совєтським режимом, що довело до зменшення кількості олімпійських учасників і кількості олімпійських чемпіонів українського народу?

Відповідь: Я можу сказати вам, що поведінка совєтського уряду супроти свого власного народу і супроти своїх власних спортсменів є більше злякучою.

Питання: Це ваша опінія. Відповідь: Ви тільки що висловили свою. Чи не так?

Питання: Невже ви не бачите, що діяльність, зокрема такого характеру, має великий вплив на совєтів, на Совєтський Союз і на деякі країни, які є в союзі з СРСР, через що вони не могли прибути на Олімпіаду в Лос Анджелесі. Чи ви усвідомлюєте собі це?

Відповідь: Це, що ви кажете — це немов звинувачувати... я не знаю... звинувачувати, наприклад, яблуко, яке впало з дерева через землетрус в Санд Андреас. Це не наша вина, що совєтів тут немає. Це було рішенням (совєтського) уряду. І я можу вам сказати, що першою причиною, що їх тут немає був страх, що їх тут можуть побити знамениті підготовані американці. Друга причина — це страх перед

пійським статутом.

Питання: Ви зробили дуже скмпліковану дослідну роботу. Ви тут дуже поширили свою пресову діяльність. Ви тут маєте пресовий центр, який працює день і ніч. Хто фінансує цю вашу діяльність?

Відповідь: Ви можете знайти всі інформації про нашу організацію... Чи можу я запитати, звідки ви є?

Питання: Угорське інформаційне агентство.

Відповідь: Добре. Ви можете одержати повні інформації про джерело нашого фінансування. Згідно з законами ЗСА, ми є заінкорпорована, неприбуткова організація... Ми є видавничою. Ми видаємо вихідний кварталник, академічний кварталник про Східно Європу і українські питання прав людини. Ми публікуємо книжки, які одержуємо з СРСР підпільними шляхами. Нашою основною підтримкою є українсько-американська спільнота на Заході.

Питання: Чи ви знаєте, що ця пресконференція і все, що тут було сказане і представлене — не багато доказів, але трохи статистичні, — що вся ця діяльність є злякучою для Совєтського Союзу і для цілого совєтського народу?

Відповідь: Я можу сказати вам, що поведінка совєтського уряду супроти свого власного народу і супроти своїх власних спортсменів є більше злякучою.

Питання: Це ваша опінія. Відповідь: Ви тільки що висловили свою. Чи не так?

Питання: Невже ви не бачите, що діяльність, зокрема такого характеру, має великий вплив на совєтів, на Совєтський Союз і на деякі країни, які є в союзі з СРСР, через що вони не могли прибути на Олімпіаду в Лос Анджелесі. Чи ви усвідомлюєте собі це?

Відповідь: Це, що ви кажете — це немов звинувачувати... я не знаю... звинувачувати, наприклад, яблуко, яке впало з дерева через землетрус в Санд Андреас. Це не наша вина, що совєтів тут немає. Це було рішенням (совєтського) уряду. І я можу вам сказати, що першою причиною, що їх тут немає був страх, що їх тут можуть побити знамениті підготовані американці. Друга причина — це страх перед

тестами проти заборонених препаратів. Третя причина — уряд ЗСА не піддався диктаторським вимогам (СС СР), які заперечували перший параграф Конституції — свободу гарантовану нашою Конституцією. І далі ще — він (уряд ЗСА) не хотів допомагати КГБ держати під замком своїх власних спортсменів. Чи є ще якісь питання?

Питання: Чи ви маєте докази на ці три точки?

Відповідь: А чи ви маєте будь-які докази, які заперечили б те, що я сказав?

Два дні перед пресконференцією „Смолоскипу” у вівторок 31-го липня, у головному олімпійському пресовому центрі було розповсюджено повідомлення про що називають пресконференцію. На наступний день, у середу, 1-го серпня, совєтське пресове агентство ТАСС розповсюдило з Москви в різних мовах повідомлення такого змісту: „Користуючись підтримкою властей ЗСА, скрайній праві групи розбурхують антисовєтську психозу на літніх Олімпійських Іграх. Свідомим доказом цього є поява на офіційній таблиці в головному пресовому центрі образливої летючої зліпленої українським емігрантським сміттям. Летючка „повідомляла”, вживаючи сирі антисовєтські фрази про „пресконференцію”, заплановану на ці дні. Поява цієї летючки в головному пресцентрі, до якого мають доступ лише акредитовані журналісти і офіційні представники Олімпійського Комітету Лос Анджелесу, є ще одним доказом атмосфери антисовєтської психози, яка розгортається тут... Коли ходять про летючку у пресовому центрі — це безсумнівно є робота організації, які беруть участь у беззастоватій коаліції „Недопустити совєтів”.

(На пресконференції було зложено заяву, що „Смолоскип” ніколи і нічого спільного не має і не має з коаліцією „Недопустити совєтів”).

„Групи, які входять до цієї коаліції, погрозували насильством совєтським спортсменам. Офіційні представники Білого Дому відкрито благословляли акції антисовєтських груп і доводили їм „пошилювати тиск на совєтів”. Останній факт показує, що ненависть до Совєтського Союзу дала ще підсилюється екстремістами, що є черговим доказом добре обоснованого рішення, яке прийняв Крайовий Олімпійський комітет СРСР, заявляючи, що совєтським спортсменам неможливо брати участь в Іграх в Лос Анджелесі”.

Приголомшуючі інформації проти заборонених препаратів. Третя причина — уряд ЗСА не піддався диктаторським вимогам (СС СР), які заперечували перший параграф Конституції — свободу гарантовану нашою Конституцією. І далі ще — він (уряд ЗСА) не хотів допомагати КГБ держати під замком своїх власних спортсменів. Чи є ще якісь питання?

Питання: Чи ви маєте докази на ці три точки? Відповідь: А чи ви маєте будь-які докази, які заперечили б те, що я сказав? Два дні перед пресконференцією „Смолоскипу” у вівторок 31-го липня, у головному олімпійському пресовому центрі було розповсюджено повідомлення про що називають пресконференцію. На наступний день, у середу, 1-го серпня, совєтське пресове агентство ТАСС розповсюдило з Москви в різних мовах повідомлення такого змісту: „Користуючись підтримкою властей ЗСА, скрайній праві групи розбурхують антисовєтську психозу на літніх Олімпійських Іграх. Свідомим доказом цього є поява на офіційній таблиці в головному пресовому центрі образливої летючої зліпленої українським емігрантським сміттям. Летючка „повідомляла”, вживаючи сирі антисовєтські фрази про „пресконференцію”, заплановану на ці дні. Поява цієї летючки в головному пресцентрі, до якого мають доступ лише акредитовані журналісти і офіційні представники Олімпійського Комітету Лос Анджелесу, є ще одним доказом атмосфери антисовєтської психози, яка розгортається тут... Коли ходять про летючку у пресовому центрі — це безсумнівно є робота організації, які беруть участь у беззастоватій коаліції „Недопустити совєтів”.

(На пресконференції було зложено заяву, що „Смолоскип” ніколи і нічого спільного не має і не має з коаліцією „Недопустити совєтів”).

„Групи, які входять до цієї коаліції, погрозували насильством совєтським спортсменам. Офіційні представники Білого Дому відкрито благословляли акції антисовєтських груп і доводили їм „пошилювати тиск на совєтів”. Останній факт показує, що ненависть до Совєтського Союзу дала ще підсилюється екстремістами, що є черговим доказом добре обоснованого рішення, яке прийняв Крайовий Олімпійський комітет СРСР, заявляючи, що совєтським спортсменам неможливо брати участь в Іграх в Лос Анджелесі”.

Приголомшуючі інформації проти заборонених препаратів. Третя причина — уряд ЗСА не піддався диктаторським вимогам (СС СР), які заперечували перший параграф Конституції — свободу гарантовану нашою Конституцією. І далі ще — він (уряд ЗСА) не хотів допомагати КГБ держати під замком своїх власних спортсменів. Чи є ще якісь питання?

Питання: Чи ви маєте докази на ці три точки? Відповідь: А чи ви маєте будь-які докази, які заперечили б те, що я сказав? Два дні перед пресконференцією „Смолоскипу” у вівторок 31-го липня, у головному олімпійському пресовому центрі було розповсюджено повідомлення про що називають пресконференцію. На наступний день, у середу, 1-го серпня, совєтське пресове агентство ТАСС розповсюдило з Москви в різних мовах повідомлення такого змісту: „Користуючись підтримкою властей ЗСА, скрайній праві групи розбурхують антисовєтську психозу на літніх Олімпійських Іграх. Свідомим доказом цього є поява на офіційній таблиці в головному пресовому центрі образливої летючої зліпленої українським емігрантським сміттям. Летючка „повідомляла”, вживаючи сирі антисовєтські фрази про „пресконференцію”, заплановану на ці дні. Поява цієї летючки в головному пресцентрі, до якого мають доступ лише акредитовані журналісти і офіційні представники Олімпійського Комітету Лос Анджелесу, є ще одним доказом атмосфери антисовєтської психози, яка розгортається тут... Коли ходять про летючку у пресовому центрі — це безсумнівно є робота організації, які беруть участь у беззастоватій коаліції „Недопустити совєтів”.

(На пресконференції було зложено заяву, що „Смолоскип” ніколи і нічого спільного не має і не має з коаліцією „Недопустити совєтів”).

„Групи, які входять до цієї коаліції, погрозували насильством совєтським спортсменам. Офіційні представники Білого Дому відкрито благословляли акції антисовєтських груп і доводили їм „пошилювати тиск на совєтів”. Останній факт показує, що ненависть до Совєтського Союзу дала ще підсилюється екстремістами, що є черговим доказом добре обоснованого рішення, яке прийняв Крайовий Олімпійський комітет СРСР, заявляючи, що совєтським спортсменам неможливо брати участь в Іграх в Лос Анджелесі”.

Приголомшуючі інформації проти заборонених препаратів. Третя причина — уряд ЗСА не піддався диктаторським вимогам (СС СР), які заперечували перший параграф Конституції — свободу гарантовану нашою Конституцією. І далі ще — він (уряд ЗСА) не хотів допомагати КГБ держати під замком своїх власних спортсменів. Чи є ще якісь питання?

Питання: Чи ви маєте докази на ці три точки? Відповідь: А чи ви маєте будь-які докази, які заперечили б те, що я сказав? Два дні перед пресконференцією „Смолоскипу” у вівторок 31-го липня, у головному олімпійському пресовому центрі було розповсюджено повідомлення про що називають пресконференцію. На наступний день, у середу, 1-го серпня, совєтське пресове агентство ТАСС розповсюдило з Москви в різних мовах повідомлення такого змісту: „Користуючись підтримкою властей ЗСА, скрайній праві групи розбурхують антисовєтську психозу на літніх Олімпійських Іграх. Свідомим доказом цього є поява на офіційній таблиці в головному пресовому центрі образливої летючої зліпленої українським емігрантським сміттям. Летючка „повідомляла”, вживаючи сирі антисовєтські фрази про „пресконференцію”, заплановану на ці дні. Поява цієї летючки в головному пресцентрі, до якого мають доступ лише акредитовані журналісти і офіційні представники Олімпійського Комітету Лос Анджелесу, є ще одним доказом атмосфери антисовєтської психози, яка розгортається тут... Коли ходять про летючку у пресовому центрі — це безсумнівно є робота організації, які беруть участь у беззастоватій коаліції „Недопустити совєтів”.

(На пресконференції було зложено заяву, що „Смолоскип” ніколи і нічого спільного не має і не має з коаліцією „Недопустити совєтів”).

„Групи, які входять до цієї коаліції, погрозували насильством совєтським спортсменам. Офіційні представники Білого Дому відкрито благословляли акції антисовєтських груп і доводили їм „пошилювати тиск на совєтів”. Останній факт показує, що ненависть до Совєтського Союзу дала ще підсилюється екстремістами, що є черговим доказом добре обоснованого рішення, яке прийняв Крайовий Олімпійський комітет СРСР, заявляючи, що совєтським спортсменам неможливо брати участь в Іграх в Лос Анджелесі”.

Приголомшуючі інформації проти заборонених препаратів. Третя причина — уряд ЗСА не піддався диктаторським вимогам (СС СР), які заперечували перший параграф Конституції — свободу гарантовану нашою Конституцією. І далі ще — він (уряд ЗСА) не хотів допомагати КГБ держати під замком своїх власних спортсменів. Чи є ще якісь питання?

Питання: Чи ви маєте докази на ці три точки? Відповідь: А чи ви маєте будь-які докази, які заперечили б те, що я сказав? Два дні перед пресконференцією „Смолоскипу” у вівторок 31-го липня, у головному олімпійському пресовому центрі було розповсюджено повідомлення про що називають пресконференцію. На наступний день, у середу, 1-го серпня, совєтське пресове агентство ТАСС розповсюдило з Москви в різних мовах повідомлення такого змісту: „Користуючись підтримкою властей ЗСА, скрайній праві групи розбурхують антисовєтську психозу на літніх Олімпійських Іграх. Свідомим доказом цього є поява на офіційній таблиці в головному пресовому центрі образливої летючої зліпленої українським емігрантським сміттям. Летючка „повідомляла”, вживаючи сирі антисовєтські фрази про „пресконференцію”, заплановану на ці дні. Поява цієї летючки в головному пресцентрі, до якого мають доступ лише акредитовані журналісти і офіційні представники Олімпійського Комітету Лос Анджелесу, є ще одним доказом атмосфери антисовєтської психози, яка розгортається тут... Коли ходять про летючку у пресовому центрі — це безсумнівно є робота організації, які беруть участь у беззастоватій коаліції „Недопустити совєтів”.

(На пресконференції було зложено заяву, що „Смолоскип” ніколи і нічого спільного не має і не має з коаліцією „Недопустити совєтів”).

„Групи, які входять до цієї коаліції, погрозували насильством совєтським спортсменам. Офіційні представники Білого Дому відкрито благословляли акції антисовєтських груп і доводили їм „пошилювати тиск на совєтів”. Останній факт показує, що ненависть до Совєтського Союзу дала ще підсилюється екстремістами, що є черговим доказом добре обоснованого рішення, яке прийняв Крайовий Олімпійський комітет СРСР, заявляючи, що совєтським спортсменам неможливо брати участь в Іграх в Лос Анджелесі”.

Приголомшуючі інформації проти заборонених препаратів. Третя причина — уряд ЗСА не піддався диктаторським вимогам (СС СР), які заперечували перший параграф Конституції — свободу гарантовану нашою Конституцією. І далі ще — він (уряд ЗСА) не хотів допомагати КГБ держати під замком своїх власних спортсменів. Чи є ще якісь питання?

Питання: Чи ви маєте докази на ці три точки? Відповідь: А чи ви маєте будь-які докази, які заперечили б те, що я сказав? Два дні перед пресконференцією „Смолоскипу” у вівторок 31-го липня, у головному олімпійському пресовому центрі було розповсюджено повідомлення про що називають пресконференцію. На наступний день, у середу, 1-го серпня, совєтське пресове агентство ТАСС розповсюдило з Москви в різних мовах повідомлення такого змісту: „Користуючись підтримкою властей ЗСА, скрайній праві групи розбурхують антисовєтську психозу на літніх Олімпійських Іграх. Свідомим доказом цього є поява на офіційній таблиці в головному пресовому центрі образливої летючої зліпленої українським емігрантським сміттям. Летючка „повідомляла”, вживаючи сирі антисовєтські фрази про „пресконференцію”, заплановану на ці дні. Поява цієї летючки в головному пресцентрі, до якого мають доступ лише акредитовані журналісти і офіційні представники Олімпійського Комітету Лос Анджелесу, є ще одним доказом атмосфери антисовєтської психози, яка розгортається тут... Коли ходять про летючку у пресовому центрі — це безсумнівно є робота організації, які беруть участь у беззастоватій коаліції „Недопустити совєтів”.

(На пресконференції було зложено заяву, що „Смолоскип” ніколи і нічого спільного не має і не має з коаліцією „Недопустити совєтів”).

Українці...

(Закінчення зі стор. 2)

протухле. У вузькому боці каземату маленьке віконечко. З віконечка видно кладовище. Після півгодини у казематі кров приливає до голови і людину охоплює почуття страху. Із стелі капас холодна вода. Одіж на в'язні гниє. Кальницького виводили з каземату тільки три рази в рік.

Як відомо, Кальницькому треба було давати один карбованець на добу на утримання із сконфіскованого майна війська Запорізького. У монастирі видавали Кальницькому утримання при кінці кожного місяця. З того виходить, що Кальницький був на „упривілейованому” становищі, бо решта в'язнів отримувала на харчування дев'ять карбованців річно. Кальницький не витрачав усіх призначених йому грошей і мав ощадності. У день смерті Кальницький залишив багате Євангеліє, вагою 34 фунти, яке було варте 2,435 карбованців. У зазначеному казематі Кальницький провів 15 років, після того його перевели у краще приміщення, де він провів дев'ять років.

Указом Олександра I з 2-го квітня 1801 року Кальницькому „даровано прощення” і право мешкати там, де він хоче. Тоді Кальницькому було 110 років, з них останні 25 років він прожив як в'язень. Не дивлячись на те, Кальницький не втратив ясного розуму, але осліп. Він не покори́стився дозволом царя і залишився у монастирі. 1803 року Кальницький помер. Могила його знаходиться на головному дворі Соловського Кремля перед Преображенським собором. Нагробна плита з сірого полірованого граніту.

Епітафія на гробі така: „Здесь погребено тело в Бозе почившего бывшего некогда Запорозской грозной Сечи казаков атамана Петра Кальницького, сосланого в эту обитель по Высочайшему повелению, снова был освобожден в 1801 году, но уже сам не пожелав оставить обитель, в коей обрел душевное спокойствие, искренно познавшего свои вину. Скончался 1803 года, октября 31 дня, 112 лет от роду, смертью благочестивою, добродушною”.

Висновок теперішніх совєтських дослідників-істориків: Кальницький став жертвою національно-колоніальної політики царизму.

Першим чужинцем на Соловках був на початку XVII століття латинський проповідник, чернець-католик, Микола де Мелло.

У Росії до революції монастирі ділились на штатні і заштатні. Штатні монастирі мали від уряду утримання, залежно від кількості ченців. До першої класи належали ставропігійські. Ними безпосередньо віддав Синод. До цієї класи належав і Соловський монастир. Заштатні монастирі існували без дотатків уряду. Жили і до непогано власними доходами. 1882 року всіх монастирів в Росії було 667. 1840 року ченців було 5,035 і це число все поби́льшувалося. 1883 року вже було 6,780, чернців 5,046, послушників 4,051, послушниць 13,858.

Приходи, які монастирі діставали від прочан, вирахувати неможливо, але вони були великі і до революції 1917 року нараховувались мільйонами карбованців. Доходи складались з продажу свічок, кошелькові, кружечні-тарілкові, молебні, приходи від продажу ікон, картин релігійного змісту, цоток, хрестів, за похорони і поминання померлих. Був поважний дохід з готелів, „странноприимних” домів (будинків для прочан). Монастирі винаймали крамниці, заїздні двори, площі на ярмарки і т.д.

Монастирі у Москві та Петербурзі таких доходів мали річно до ста тисяч карбованців.

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ

IBM System 34,
System 36 operator.

Досвід побажаний. Прийнятий на цю працю переїде вишкіл.

Зголошення:
Український Народний Союз
(201) 451-2200

Вступайте
в члени УНС

HELP WANTED

Приймаємо на постійну працю
СОПІДНОГО ШОФЕРА
до їзди торговим авто. Зайн-
тересованих просимо голоси-
тися: OMMY IMPORTS
77-18, 30th Avenue
Jackson Hts, N.Y. 11370
Tel.: (212) 782-5211
(Після 19-го серпня)
Власник фірми
ОМЕЛАН БЕРЕЗОВСЬКИЙ

• FUNERAL DIRECTORS •

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуґа ШІРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавін
Брукліні і перенесенням тіл
ніх Останків з різних країн
світу.
U.ION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в БРОНХ, БРООКЛІН,
NEW YORK і ОКСІДІЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

ПОВІДОМЛЯЄ ПРО ДАЛЬШЕ ПОЛІПШЕННЯ СВОЄЇ 90-РІЧНОЇ СЛУЖБИ СВОЇЙ ГРОМАДІ В ДІЛАН-
ЦІ ЖИТТЬОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЧЕРЕЗ ЗНИЖЕННЯ ЧЛЕНСЬКИХ ВКЛАДІВ У КЛАСІ ТЕРМІНО-
ВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ І НОВІЙ КЛАСІ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ЩОБИ ДАТИ НАГОДУ ВСІМ СВОЇМ ЧЛЕНАМ, ЯК І НЕ ЧЛЕНАМ НАБУТИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НА ВИСО-
КІ СУМИ ЗА НИЗЬКУ ЦІНУ І ТИМ САМИМ ЗАБЕЗПЕЧИТИ КРАЩУ ДОЛЮ СВОЇМ РІДНИМ, ТО
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ

впровадив надзвичайно низькі ціни на

Термінове Забезпечення

ЯКЕ ПОВИННІ НАБУТИ ВСІ УКРАЇНЦІ АМЕРИКИ І КАНАДИ У ВІЦІ ВІД 16 ДО 55 РОКУ ЖИТТЯ.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ дає змогу забезпечитися в УНСОЮЗІ на НЕОБМЕЖЕНУ суму.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ є не-
звичайно дешева. 20-річна людина може набути 50,000 до-
лярів забезпечення з річною вкладкою за суму 108.50 дол.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ забез-
печує на 5 та 10 років, а перед закінченням того речення до-
зволєє на зміну термінові грамоти на постійну, чи довше
реченцеву, згідно з бажанням забезпеченого.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ запев-
няє її власникам усі членські права, включно із правом на
грошову допомогу.

ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УНСОЮЗУ можуть
набути однаково члени, як і не-члени УНСОЮЗУ, вона, зокре-
ма є необхідною для придбання ДОСТАТНЬОГО ЗАБЕЗ-
ПЕЧЕННЯ незможним родинам з підрослими дітьми,
які потребують високого, а водночас дешевого забезпечен-
ня на час, доки діти підроснуть і здобудуть освіту.

ТЕРМІНОВА ГРАМОТА УНСОЮЗУ дає
особам і родинам незрівняну нагоду ДОПОВНИТИ СВОЄ
ЖИТТЬОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ до висоти, яка дійсно дає еко-
номічну безпеку на випадок передчасної смерті, ОСОБЛИ-
ВО ВІДОВАМ І СИРОТАМ, ЯКІ ВТРАТИЛИ МУЖА І БАТЬКА.

ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! Скористайте з цієї виімкової
нагоди, щоб ДОПОВНИТИ своє дотеперішнє забезпечення
найбільшій потреби Ваших найближчих.

НЕ-ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! Станьте членами най-
старшої й найбільшій й найбільшій українській установи у
вільному світі, забезпечивши себе й своїх рідних перед за-
вжди можливим ризиком передчасної смерті дуже дешевою
грамою ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ.

ЧЛЕНИ І НЕ-ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ! Не від-
кладайте забезпечення свого й своїх рідних на НЕПЕВНЕ
ЗАВТРА. Не відволікайтеся малим забезпеченням. Важли-
вим є не те чи ви є забезпечені, але чи ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ДО-
СТАТНЬО? За пару доларів місячної вкладки, можете при-
дбати високу суму забезпечення, від якої може